

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z odwołania O. spółki akcyjnej w P.

(dawniej P. spółki akcyjnej w P.)

przeciwko Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego

z udziałem zainteresowanego P. spółki akcyjnej w W.

o zatwierdzenie stawek jednostkowych opłaty podstawowej

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 10 marca 2026 r.

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od postanowienia Sądu
Apelacyjnego w Warszawie z 14 czerwca 2023 r., sygn. VII AGz 214/23

w przedmiocie zgłoszenia udziału w postępowaniu

**uznaje za niedopuszczalne wstąpienie do niniejszej sprawy
prokuratora A.P. i w związku z tym zarządza zwrot pisma z 5
marca 2026 r. złożonego przez niego do akt.**

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej, delegowany do Prokuratury Krajowej
złożył wniosek prokuratora wstępującego do postępowania o wyłączenie od
rozpoznania skargi kasacyjnej oraz o wyznaczenie do jej rozpoznania
prawidłowego składu orzekającego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 60 § 1 k.p.c. prokurator może wstąpić do postępowania w każdym jego stadium. Prokurator nie jest związany z żadną ze stron. Może on składać oświadczenia i zgłaszać wnioski, jakie uzna za celowe, oraz przytaczać fakty i dowody na ich potwierdzenie. Od chwili, kiedy prokurator zgłosił udział w postępowaniu, należy mu doręczać pisma procesowe, zawiadomienia o terminach i posiedzeniach oraz orzeczenia sądowe.

Prokurator inny niż Prokurator Generalny nie może wstąpić do postępowania kasacyjnego, jeżeli wcześniej nie brał udziału w postępowaniu przed sądem powszechnym. Wstąpienie prokuratora do postępowania może, co prawda, nastąpić w każdym jego stadium (art. 60 § 1 zd. 1 k.p.c.), ale należy przez to rozumieć postępowanie przed sądem pierwszej i drugiej instancji, od chwili jego wszczęcia do chwili zamknięcia rozprawy w drugiej instancji. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z 14 stycznia 2013 r., I PK 164/12, postępowanie kasacyjne, zainicjowane skargą kasacyjną jako nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, lokuje się poza zwykłym tokiem instancji i nie sposób mówić w odniesieniu do niego o „stadium” postępowania cywilnego, porównywalnym z postępowaniem przed sądem pierwszej instancji i postępowaniem apelacyjnym (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122).

W postępowaniu kasacyjnym prokurator może zatem wziąć udział, jeżeli jest stroną postępowania w związku z uprzednim wytoczeniem powództwa (art. 55 i 57 k.p.c.) albo jeżeli wstąpił do postępowania w stadium poprzedzającym uprawomocnienie się orzeczenia (postanowienie SN z 17 września 2008 r., I PZ 20/08, OSNP 2010, nr 1-2, poz. 16). Wstąpienie prokuratora po raz pierwszy do postępowania kasacyjnego lub postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest zatem niedopuszczalne (tak wyrok SN z 14 stycznia 2013 r., I PK 164/12, postanowienie SN z 18 grudnia 2018 r., IV CZ 64/18). Udział prokuratora w tych postępowaniach reguluje bowiem art. 398⁸ k.p.c., zastrzegając go wyłącznie dla Prokuratora Generalnego; przepis ten stanowi – w powiązaniu z uprawnieniem do wniesienia przez Prokuratora

Generalnego skargi kasacyjnej (art. 398¹ § 1 k.p.c.) – *lex specialis* wobec art. 60 k.p.c.

Wobec powyższego wstąpienie prokuratora Prokuratury Okręgowej, delegowanego do Prokuratury Krajowej do postępowania w niniejszej sprawie nie mogło odnieść skutku. Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 60 § 1 k.p.c. W konsekwencji pismo prokuratora zawierające wnioski procesowe podlegało zwrotowi jako wniesione przez podmiot nieuprawniony do występowania w postępowaniu kasacyjnym.

[r.g.]